10/08/2019

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία επί τη μνήμη του Αγίου Νικολάου του Κοκοβίτη στο Πολυδένδρι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε χθες και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου στο Πολυδένδρι επί τη μνήμη του περάσματος του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού από το χωριό αλλά και την μνήμη του Αγίου Νικολάου του Κοκοβίτη ο οποίος μαρτύρησε το 1822 στον Χαλασμό της Νάουσας και καταγόταν από το Πολυδένδρι.

Δίπλα στο Ναό βρίσκεται το δένδρο κάτω από το οποίο ο Άγιος Κοσμάς τοποθέτησε σιδερένιο σταυρό ο οποίος βρέθηκε πριν μερικά χρόνια και φυλάσσεται στην Ιερά Μητρόπολη μας.

Για τις φωτογραφίες πατήστε εδώ

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

Τιμοῦμε σήμερα, ὅπως καί κάθε χρόνο τέτοια ἡμέρα στήν ἐνορία σας, τόν συντοπίτη σας ἅγιο Νικό-λαο τόν ράπτη, ἕναν ἅγιο νεομάρ-τυρα, πού μαρτύρησε, ὅπως ὅλοι γνω-ρίζετε, στόν χαλασμό τῆς Να-ούσης, μαζί μέ τούς ἄλλους δύο χιλιάδες περίπου νεομάρτυρες τῆς πόλεως.

Τιμοῦμε ὅμως συγχρόνως καί ἕναν ἀκόμη ἅγιο καί νεομάρτυρα, τόν ἅγιο ἱερομάρτυρα καί ἰσαπό-στο-λο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, ὁ ὁποῖος πέρασε ἀπό τόν τόπο αὐτό καί δί-δα-ξε τήν πίστη στόν Χρι-στό, δίδα-ξε τόν λόγο του, συμβούλευσε τούς πατέρες μας καί ἐνίσχυ-σε τήν πίστη τους σέ χρόνια δύ-σκολα, σέ χρόνια σκοτεινά, σέ ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ πίστη ἀλλά καί ἡ ἐθνική τους ἰδιοπροσωπία κιν-δύ-νευε ἐξαιτίας τοῦ ἀλλοθρήσκου κα--τα-κτητοῦ.

Καί εἶναι ἀλήθεια ὅτι τό πέ-ρασμα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰ-τωλοῦ ἀπό τήν περιοχή μας ἀλλά καί ἀπό ὅλη σχεδόν τήν Μακεδονία καί τήν Ἤ-πειρο ἀναπτέρωσε τό ἠθικό τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ καί τούς στή-ριξε στήν πίστη, ἔτσι ὥστε, ὅταν κάποιοι ἀπό αὐτούς, ὅπως ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Κοκοβίτης, βρέ-θη-καν ἐνώπιον τῆς προκλήσεως ἤ νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη στόν Χρι-στό καί νά γίνουν Μωαμεθανοί ἤ νά θυσιάσουν τή ζωή τους, αὐτοί δέν δίστασαν νά ὁμολογήσουν ὅτι «χριστιανός γεννήθηκα καί χρι-στιανός θά πεθάνω».

Καί ἕνας ἀπό αὐτούς, θά μπορού-σαμε νά ποῦμε, ἦταν καί ὁ ἅγιος Νικόλαος, ὁ συντοπίτης σας, ὁ ὁποῖ-ος μεγάλωσε μέ τήν ἀνάμνη-ση τοῦ κηρύγματος καί τῆς διε-λεύ-σεως τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ ἀπό αὐτόν τόν τόπο. Καί μπορεῖ νά μήν τόν γνώρισε προσωπικά, ἡ ζωντανή του ἀνάμνηση καί ὅσα ἄκουσε γιά τή ζωή καί τή διδασκαλία του, τόν ἔκαναν νά μήν δειλιάσει ἐνώπιον τοῦ Λουμπούτ πασᾶ, ἀλλά νά ἐπα-ναλάβει καί αὐτός θαρραλέα τήν ἴδια ὁμολογία καί νά ὑπο-μεί-νει μέ καρτερία τό μαρτύριο.

Καί ἀκόμη τό δικό του μαρτύριο ἔγινε ἀφορμή γιά νά σταματήσει ἡ σφαγή τῶν χριστιανῶν, ἀλλά καί ἀπέδειξε μέ τό θαῦμα πού συνέβη καί ἔκανε τόν σκληρό δυνάστη νά τρομάξει, ὅτι ἡ πίστη τῶν χρι-στι-α-νῶν ἦταν ἡ ἀληθινή πίστη, ἦταν ἡ πίστη στόν ἀληθινό Θεό.

Καί αὐτή ἡ πίστη τοῦ ἁγίου Νι-κολάου, αὐτή ἡ πίστη πού δίδαξε στό Πο-λυδένδρι καί σέ ὅλη σχεδόν τήν Ἑλλάδα ὁ ἅγιος Κοσμᾶς εἶναι ὅ,τι πιό πολύτιμο ἔχουμε. Εἶναι ὁ θη--σαυρός ὄχι μόνο τῆς Ἐκκλη-σίας μας ἀλλά καί τοῦ Ἔθνους μας. Γιατί εἶναι ἕνας θησαυρός πνευμα-τικός, ἕνας θησαυρός πού δέν φθεί--ρεται, ἕνας θησαυρός πού δέν ἐξαντλεῖται, ἀλλά πλουτίζει ὅσους τόν ἔχουν, εἴτε εἶναι πτωχοί εἴτε εἶναι

πλούσιοι κατά κόσμον· εἴτε εἶναι σοφοί εἴτε εἶναι ἀγράμματοι· εἴτε εἶναι ἄρχοντες εἴτε εἶναι ἁπλοί καί ταπεινοί ἄνθρωποι, ὅπως ἦταν ὁ ἅγιος Νικόλαος πού ἦταν ράπτης τό ἐπάγ-γελμα.

Καί αὐτό γιατί ἡ πίστη εἶναι ἕνας πλοῦ-τος, εἶναι ἕνας θησαυρός πού μᾶς χαρίζεται ἀπό τόν Θεό καί κα-νείς δέν μπορεῖ νά μᾶς τόν ὑφαρ-πάσει, ἐάν ἐμεῖς δέν θελή-σουμε νά τόν προδώσουμε καί νά τόν ἀρνη-θοῦμε.

Καί ἔχουμε εὐθύνη γι᾽ αὐτόν τόν θησαυρό τῆς πίστεως στόν Χριστό. Γιατί, ἐάν ἐμεῖς τόν κατέχουμε σή-μερα, τόν κατέχουμε χάρη στούς ἁγίους μας, χάρη στό μαρ-τύριο καί τή θυσία τοῦ ἁγίου Κο-σμᾶ τοῦ Αἰ-τωλοῦ, τοῦ ἁγίου Νικο-λάου τοῦ Κοκοβίτη καί ὅλων τῶν ἄλλων ἁγίων μαρ-τύρων καί νεο-μαρ-τύ-ρων, πού θυσιάσθηκαν, πού μαρ-τύ-ρησαν γιά νά μποροῦμε ἐμεῖς νά πιστεύουμε στόν Χριστό.

Γι᾽ αὐτό καί ἔχουμε εὐθύνη νά δια--τηροῦμε τήν πί--στη πού μᾶς κλη---ρο-δό-τησαν οἱ ἅγιοί μας. Ἔ-χουμε εὐθύνη νά τήν διατη-ροῦμε καί νά τήν αὐξάνουμε μέσα στήν ψυχή μας, ἰδι-αι-τέ-ρως στήν ἐποχή μας, στήν ὁποία μπορεῖ νά μήν πολεμᾶται εὐθέως ἡ πίστη, ἀλλά πολεμᾶται ἔμμεσα, πολεμᾶται ὕπου-λα, καί πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀγωνί-ζο-νται νά τήν ξερρι-ζώ-σουν ἀπό τίς ψυ-χές τῶν ἀνθρώ-πων μέ κάθε τρόπο.

Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπό ὅ,τι συμ-βαίνει γύρω μας, ἐμεῖς θά πρέπει νά παραμέ-νου-με ἑδραῖοι καί ἀμε-τα-κίνητοι, γιατί ἡ πίστη εἶναι ὁ θη--σαυρός μας, ἀλλά εἶναι συγχρό-νως καί ἡ ἀσφαλής καί βεβαία ἄγ-κυρα τῆς ζωῆς καί τῆς ὑπάρ-ξεώς μας, στήν ὁποία μποροῦμε νά στη-ριζόμεθα γιά νά μήν βυθι-σθοῦ-με στό πέλαγος τῆς ζωῆς, καί ἡ ὁποία θά μᾶς βοη-θήσει, διά πρε-σβειῶν τοῦ ἁγίου ἱερομάρ-τυρος καί ἰσα-πο-στόλου Κοσμᾶ τοῦ Αἰ-τω-λοῦ καί τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νι-κολάου τοῦ Κοκοβίτη, νά ὑπερ-βοῦ-με τίς δυσκολίες πού ἀντιμε-τω-πίζουμε καί νά συνεχίσουμε τήν πορεία μας κοντά στόν Χριστό καί τήν Ἐκ-κλη-σία, γιά νά κληρο-νο-μή-σου-με καί ἐμεῖς τήν αἰ-ώ-νια μα-κα-ριό-τητα πού καί ἐκεῖνοι ἀπο-λαμ-βά-νουν.